

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 10. Ministerski predsednik Ogerski, baron Banffy ima jutri dospeti na Dunaj na posvetovanje z ministerskim predsednikom avstrijskim grofom Thunom.

Budimpešta 10. »Egyertetes« piše, da nikdar še ni bilo politično položeno monarhije tako usodno, kakor je sedaj. Pravi, da Ogerska je pripravljena na vse ter je uverjen, da visoki činitelji bodo znali preprečiti krizo na Ogerskem, kateri bi bile posledice nepreračunljive za vso monarhijo.

»Magyar Hirlap« piše: Sedaj je navstal odmor za malo dni, odmor mučne negotovosti, kakor navstaja vsikdar, kadar ima kdo storiti važnih sklepov. Rešenje krize, ki je postala akutna, se pričakuje iz Išla. V Išlo se odloči, da-li naj kriza nastane v Budimpešti ali na Dunaju.

Lvov 10. »Kurier Lvovski« meni, da na Dunaju pričakujejo zastoj padea Banffyjevega. Poslednji je se svojim postopanjem popolnoma pobil grofa Thuna. Banffy je gotov podpore od strani vse Ogerske in končno zmaga gotovo.

Kotor 10. Knez Ferdinand Bolgarski je došel sem ob 6. uri zjutraj. Kneza so na avstrijskih tleh vsprejeli vojaškimi častmi. Nastavljena je bila častna stotinja. Na pozdrav so došli načelniki oblasti. Ladije so bile v zastavah.

Kotor 10. Kneza bolgarskega so vsprejeli ob 6. uri zjutraj poveljnik trdnjave, častniki garnizije, državni uradniki, občinski zastop, častna stotinja in mnogo občinstva. Vojaki so delali špalir. Ko je knez stopil na kopno, je vsprejemal oblasti. Mudil se je tu 2 uri in je potem nadaljeval potovanje.

Kotor 10. Knez Ferdinand Bolgarski se je brzojavno zahvalil Njegovemu Veličanstvu cesarju Franu Josipu za vsprejem, ki se mu je priredil.

PODLISTEK.

14

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

»To mi je rekel tudi zaderski nadškof Minucci, nasmehnil se je zadovoljno Marko Anton, »to mi je rekel tudi Grimani. Sedaj sem ti dokazal vse, dragi Sabiano, tudi ti delaj po tem. No, čas bi bil, da gremo v društvo, da Rossi ne ponori popolnoma. Pa morda, da pride —«

»Kdo?«

»Rabata.«

»On li?«

»Da, on.«

»Da nisi škof, rekel bi, da si —«

»Matematik brez rogov in repa. »Gradatim ad sidera tollor«. Idimo!«

Obojica je stopila v sijajno dvorano. Obojane stene prostrane dvorane so pokrivali tapeti od pozlačene kože. S svoda je visel sijajen svetilnik v podobi steklenih rož iz finega kristala, a plameni dišečih voščenic so bliščali v ogromnih ogledalih muranskega stekla, razprostrajoči svojo svetlobo na žive, vznešene slike, na katerih je Djana ljubila v snu Endimijona, sveta Magdalena razpelo, na katerih je Lelj metal pozlačene strele za Drijado,

Zadar 10. Včeraj so se v Trilju zopet ponovili sunki potresa.

Zadar 10. Vsi tukajšnji uredniki, brez razlike strank, so podpisali protest do ministra pravosodja proti pogostemu plenjenju listov. Uredniki zahtevajo nemudnih odredb v varstvo svobode tiska.

Vratislava 10. Na vajah 57. polka pri Neisse se je nekega dne zgrudilo več vojakov na tla v popolni nezvesti, in to vsled vročine. Jeden vojakov je ostal mrtev na lieu mesta, druge so morali sprovesti v bolnišnico.

Cetinje 10. Knez Ferdinand Bolgarski je podelil prestolonasledniku princeu Danilu veliki kordon v briljantih; črnogorskemu ministru za vnanje stvari Vukoviću, potem turškemu poslaniku na črnogorskemu dvoru veliki kordon bolgarskega civilnega reda za zasluge, prvemu v briljantih, kakor tudi mnoga druga odlikovanja. Knez Ferdinand je ostavil Cetinje ob 1½ uri po noči, pristržno poslovivši se od knežje rodbine.

Pariz 10. Vzklieno sodišče je razpravljalo danes o vzkliu Zole proti razsodbi od 9. julija radi obrekovanja izvedencev v pisavi. Vzklieno sodišče je povišalo kazen na jeden mesec, 2000 frankov globe in plačilo 10.000 frankov izvedencem.

Hongkong 10. Glasom poročil iz Cavite od dne 5. avgusta je Manila še vedno v rokah Špancev.

London 10. Kakor javljajo iz Coamo, so Amerikani, zašedši to mesto, ujeli 180 Špancev. 16 amerikanski polk je obšel Špance in jim odrezal pot, da se niso mogli umakniti.

Madrid 10. »Impereial« javlja, da so večina oseb, katerimi se je posvetoval Sagasta, izrekli mnenje, da treba novega ministerstva, katero naj bi vodilo mirovna pogajanja. »Liberal« zahteva, naj se skličejo »Cortes« in naj se odpravi obsedno stanje.

ali beneški junaki za črnim Saracenom. Sredi dvorane je vrela voda, rudeča kakor vrtnica, iz kljuna mramornega labuda, a na dolgi mizi so stale orjaške srebrne posode, polne žarkega ovetja, zlate čaše in kristalne kupice, v katerih se je lesketalo kakor rubin ognjeno kijoško vino. Izmed zelenega listja zrle so zlate siciljske pomaranče, rudeče dinje s Krfa, sladko, rumeno grozdje in dišeče, temnorumene breskve. Naokolo je sedelo divno kolo beneških gospa, hladečih se s pihaljkami, ki so se zibale na njihovih prsih kakor metulj na polni vrtnici. Ali glejte jih! Tam je kakor stoloravnateljica bujna visoka gospa v nabranem plašču vijoličastega baržuna. Po belem čelu, po belih ramenih padajo krasotici zlati kodri, a črno oko jej plamt kakor zvezda danica sredi temnega neba. To je bila gospodinja Angelina Veluto. A pri njej? Kakor lahke oblak se je ovijala njena obleka z belimi čipkami okoli bujne mladenke visokega čela, dolgih trepalnic, črnih bujnih las, nad katerimi se je lesketala krona iz dragega kamenja. Veliko oko jej je sijalo kakor rosna vijolice, nežni vrat se jej je zavijal kakor lilija, a rudeče ustnice so se jej smehljale dražestno, kakor bi pihal lavor v vrtnico. To je bila Marieta, mlada žena Mariana Quirinia, kateri je opravljal v doževem senatu važen posel »savio di Terra ferma«, a sedaj srkal

1) Hrv. : lubenica-Wassermelone.

nje. »Globe« smatra za potrebno, da se skličejo »Cortes«, da naj odobre mirovna pogajanja.

Madrid 10. Oficijelna brzojavka iz Puerto-rice izjavlja, da so Amerikani napadli višave nad Guamani. Španci so obranili svoje pozicije, ne da bi bili imeli kako zgubo. Zgube Amerikanov niso znane.

Washington 10. Po konferenci med predsednikom Mac Kinleyem in francoskim poslanikom Cambonom, je bilo ministersko posvetovanje. Iz tega, da je posvetovanje trajalo dolgo, se sodi, da španski odgovor ne zadovoljuje v svojih podrobnostih.

Washington 10. Čuje se, da odgovor Španske šteje 1200 besed. Razdeljen je na 5 oddelkov, tičečih se Kube, Portorico, Ladronskega otoka, zasedenja Manile in obnovljenje komisije. Vprašanje dolga Kuba pušča odgovor na strani. Odgovor pripoznava v načelu, da se ima nehati špansko nadvladje na Kubi, stavlja pa vprašanje o bodoči upravi tega otoka. Čas, kedaj naj bi Španci ostavili Kubo, smatra se kakor podrobno vprašanje in se prepušča komisiji.

Washington 10. Glasom oficijelne objave došlo je do sporazumljenja med Špansko in Združenimi državami o protokolu, obezajočem mirovne pogoje, med katerimi sta ta dva, da Španci morajo ostaviti Kubo in Portorico. Sodijo, da predno se podpiše ta protokol, bode rešiti le formalnosti še.

Zahtevajmo!

(Dopis z dežele.)

Slovenci se moramo že desetletja ustavne dobe boriti proti krivicam, ki se nam gode. Že desetletja, odkar so se uzakonila politična in narodna prava vsem, torej tudi nam, že desetletja se nadajamo, da si priborimo česa s — pritožbami. In pritožujemo se res, največ po časopisih.

za mizo malvazijo, gladil dolgo brado in bobnal s prsti po mizi. A dalje si videl ob svetlobi voščenic mnogo lepotic, mnogo črno oblečenih beneških plemičev. Ob krasni Marjeti je sedel debel človek, topega nosa, kratko ostrizenih, plavih las, zavitih brk, načičkan, našušmaren v obleko iz svile, vezeno s srebrno žico. Sive oči, top nos, debele ustnice, šiljasti brki — vse se je smehljalo na njem. To vam je bil nesrečni ljubimec, cesarski poslanec Rossi.

»Illustrissimo!« se je nasmejala Marieta, »Vas li ne boli glava od našega ženskega hahakanja, Vas, ki nosite toliko važnih poslov v glavi?«

»Signora!« je odvrnil jecljaje Rossi, nasmehnivši se čudno izpod širokega nosa, »državne posle sem del doma pod ključ, tu se podajam z dušo in telesom poeziji, in dozdeva se mi, da sem pastir med vilami!«

»Sramežljivi ljubimec!« se je vmešala Angelina z lahkim smehom.

»Signora!« je odvrnil Rossi sladko šepetaje, »jaz nisem sramežljiv, marveč srčen sem, da bi smelo provalil v Armidin vrt, ali ne vem, bi-li se mogel ustavljati njeni divoti kakor Gotfrid bujinski.«

»Ne recite torej, illustrissimo«, je šepnila Marieta in pogledala poslanca izpod očesa, »ne recite, da ste junak, ko že naprej priznavate, da ste slab.«

(Pride še.)

Ali sedanje stvari kažejo, da potok krivice, ki se nam gode v uradih, v šolah in v vsem javnem življenju, teče mirno dalje preko naših pritožb. In kakor v zasmeh vidimo čisto, kako se na valčkih tega grdega potoka zibljejo naše pritožbe, vse premočene in ugonobljene. Ali nas umete? Saj veste, kolikokrat se naše pritožbe izročajo v poročilo onim, proti katerim smo se pritožili! Seveda je potem vsa pritožba preluknjana tako, da je ni niti spoznati več, — in po tem, kakor so razmreževali to pritožbo, sodi in sklepa svet, da smo mi lagali in obrekovali, ko smo pisali pritožbo.

Tako opravljajo v nas službo vrtnarja — kozli! Uboga trava, ubogo cvetje naših pravic, našega dostojanstva, naše svobode! Oni, ki te teptajo, so navadno sodniki v lastni stvari in o lastnih grehilih.

O opravičenosti naših zahtev sodijo — nasprotniki; o naših pritožbah in prošnjah sodijo — nasprotniki; politički in narodni kruh nam režejo nasprotniki; pravico in svobodo nam kroje — nasprotniki; o naših namenih, o našem poštenju, o naši konduiti, o našem stremljenju poročajo na viša mesta v 90 med 100 slučajev — nasprotniki!!

Posledica temu je, da smo po vsaki pritožbi — in naj se nam je dogodila še taka vnebovpijoča krivica — še bolj črni, nego smo bili poprej! Je-li čudo potem, da tudi na viših mestih sodijo krivo o nas ter smatrajo naše vslikke in pritožbe, naše prošnje in naša zahtevanja kakor nadležnost nikdar sitih in objestnih ljudij; da verujejo, da smo mi sosedje, s katerimi ni najmiroljubnejši sosed ne more živeti v miru; da verujejo, da smo le mi destruktiven, razjedajoč živelj; in da verujejo celo v gorostasni nezmisel, o katerem je ravno od tu iz Primorske sporočal na Dunaj neki, oh predobro poznani mož, ki ima na svoji vesti nebroj grehov na škodo državne misli — da verujejo v gorostasni nezmisel, da mi Slovani smo irredenta, s katero v primeri je laška irredenta prava igrača. Bog mu odpusti tako obrekovanje, mi mu ne moremo. A ne moremo odpustiti tudi onim, ki so bili toli lahkomisljeni, da so verjeli v taki nezmisel in so v zmislu te vere tudi urejali svoje postopanje nasproti nam!

Vprašujemo dalje torej: ali ni po takem več nego naravno, ako ob možnosti takih falzifikacij ostajata sukno in škarje v rokah naših nasprotnikov?! Ali se nam je nadejati kake spremembe na bolje, ako bodo i nadalje izrekli pravovelnjavne sodbe o nas oni, ki nam delajo krivice? Ako ostanejo sodniki oni, ki bi morali biti obtoženci?!

Tako stanje je obupno. In mnogokdo med nami je že zgubil vso nado, da bi mi Slovenci sploh mogli kedaj česa doseči! Veče in veče postaje število onih, ki so temeljito zgubili veselje do pritožeb in reklamacij, ker so zgubili vero, da bi bili vemožni gospodje državniki sploh zmogni za pravično sodbo o nas!!

Skušnje torej, ki smo jih doživeli, niso vspodbudljive za predlaganje prošenj do gospodov, ki sodijo svet in ljudi za zeleno mizo, a ne po dejstvih, po dokazih in zaslugah, ampak po več ali manj famoznih poročilih, sosebno famoznih pa tedaj, kadar se podajajo ustmeno.

Ali četudi mineva v nas veselje do prošenj — odločnost in vztrajnost v zahtevanju ne smeta odnehati v nas. Zahtevati moramo neprestano in ob vsaki priliki. Zahtevati moramo že zato, da nikdo ne bode imel pretveze v to, da bi smel pozabiti na nas, kajti nikdar ne sme priti čas ali prilika, ko bi nam smel kdo očitati, da smo molčali, ko bi bili morali zahtevati, da smo obnemogli v borbi.

Skoro se snidejo v Ljubljani županje slovenski od vseh slovenskih pokrajin. To bode prava prilika, da se oglasimo — z zahtevo, z imponujočo manifestacijo, v kateri naj bode razgrnjena vsa pristna, verna slika tužnega položaja našega. Županje naj se združijo v mogočen glas, ki naj zakliče v svet o krivicah, ki se gode narodu slovenskemu v šoli, v uradu, na politički upravi, v sodni stroki, na finančni oblasti, a železnicah, ob periferiji tudi na avtonomnih oblastih in — v vsem javnem življenju.

Morda bode glas naših županov srečnejši, nego je glas političnih društev, prvakov in posamičnikov; morda pojde oblastnikom bolj do srea zahteva mož, ki so prvi zaupniki in tesni sotrpinini naroda. In če ne, pa bodo županje imeli

vsaj to zavest, da so o pravem času in na pravem mestu storili svojo dolžnost — da so se pokazali može, ki umejo zahtevati v imenu naroda svojega.

Zato izražamo tudi mi željo, da bi bil shod županov v Ljubljani dne 17. t. m. kar najimpozantnejši.

Zahtevajmo! To bodi naše geslo, a prve nositelje tega gesla naj se pokažejo naši županje!!

Prvi vseslovenski shod kršč.-socijalnih delavcev v Ljubljani.

Prejeli smo s prošnjo, da objavimo:

Vsem slovenskim krščansko-socijalnim delavcem po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem naznanjamo, da bo v nedeljo, dne 18. septembra t. l. v Ljubljani prvi veliki vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev.

Kaj nas nagiba, da sklicujemo tak shod?

Letos praznuje naš ljubljani vladar svojo petdesetletnico. Ko se vse veseli njegovega slavlja, ne smejo zaostati slovenski delavci. Hvala Bogu! velikanska večina njihova si je še ohranila zavest dolžnosti, ki jih ima do svojega cesarja, zavest hvalečnosti do njega, ki je porušil ovire delavskim organizacijam, ki je v skrbi za delavsko varstvo in zavarovanje ustvaril že mnogo koristnih zakonov, ki je zadnji čas tudi v političnem življenju dal mesta delavskemu stanu. Zato bodi njegovega blagoslova dela spominu v prvi vrsti posvečen naš shod, — dokaz naše si-novske udanosti in ljubezni.

Vseslovenski shod sklicujemo, ker je sedaj bolj nego kedaj treba, da javno prosvedujemo proti pogubnemu internacionalstvu, ki se iz tujine zanaša med naše delavce in da veličastno pokažemo, da v obrambi narodnih pravic stoji slovenski krščanski delavec vedno v prvih vrstah.

A še drugih razlogov imamo dovolj. Žalostni, obupni prizori na vseh straneh! Kdo ne opazuje z žalostjo, kako naglo propadajo slovenski delavski stanovi sploh? Komu pač niso znane žalostne razmere slovenskega delavstva? Kako pomagati v vsej tej nesreči? Premišljajmo, posvetujmo se, delajmo najprej sami, in Bog blagoslovi naše misli in delo. To je gotovo: če mi storimo vse, kar zahtevata od nas krščanska pravičnost pa krščanska ljubezen, tudi Bog stori vse, česar nam je treba.

Za taka posvetovanja so potrebni shodi. In zato sklicujemo letos prvi vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev. Sobratje! Pridi na shod vsakdo, kdor le more! Na tem shodu se ozremo po svetu ter si ogledamo, kako si drugod pomagajo delavci, potem pa hočemo preudariti, kako si hočemo mi, vsi slovenski krščansko-socijalni delavci, skupno pomagati.

Sobratje! Dosedaj smo napravljali le vsaki v svojem ožjem kraju delavske shode, sedaj nas je pa že toliko povsod, kjer prebivajo Slovenci, da lahko napravimo velik, veličasten vseslovenski delavski shod. Na tem shodu si hočemo znova utrditi svoje prepričanje, znova se navdušiti za misel krščansko-socijalno.

Ob enem se tisti dan blagoslovi naša zastava, zastava slovenskega krščansko-socijalnega delavstva, zastava vse slovenske krščansko-socijalne organizacije. Ta zastava bo z naprej vidna vez, ki nas bo vezala in nas vodila v našem težkem boju!

Ker pa bo zastava skupna last vse slovenske krščansko-socijalne organizacije, zato vabimo ob enem vsa slovenska društva te organizacije in sploh vse prijatelje slovenskega krščansko-socijalnega delavstva: pridite na slavnost blagoslovljenja naše zastave!

Trdno smo prepričani, da s tem dnevom naredimo velik, važen korak naprej proti cilju, ki nam ga je zarisal z neizbrisnimi črkami poglavar naše svete cerkve, papež Leon XIII., v blagor in čast slovenskih delavcev.

Opomba I. Vsa korespondenca, ki se tiče vseslovenskega delavskega shoda, se dpošiljaj glavnemu tajniku pod naslovom: Luka Smolnikar, stolni vikar v Ljubljani.

Opomba II. Zastava je naročena; da se pa pokrijejo obilni stroški zanjo, prosijo se vsi

prijatelji krščansko-socijalne organizacije blagohotnih prispevkov, ki naj se pošiljajo uredništvu »Glasnika«.

V Ljubljani, dne 19. avgusta 1898.

DOPISI.

Iz okraja Koperskega. (Ljudska veselica na Plavijah). (Izv. dop.) (Zvršetek). Natò je nastopil možki zbor iz Tinjana z J. K. »Vojaki.« Peli so precizno, da je bilo kaj. Posebno so nam ugajali mlo doneči glasovi prvih tenorjev. Kar je v petju jako važno, je to, da pevec umeje tudi pesnika in ne samo skladatelja: da vedo, kaj pojejo. Zato so nam ugajali tinjanski peveci, ker so razločno izgovarjali besede. — Veselega srea smo zagledali na odru godbo iz spodnje Škofije. Radostjo je pozdravilo občinstvo domačine v tako lepi obleki, ko so svirali »Venec slovenskih narodnih pesmi«. Tudi ta točka se je morala ponoviti. Da, slovanska narodna glasba, to je za nas, to vnema. Želeti bi bilo, da se pomnoži ta venček narodnih pesmi, saj slovenska vrtnarica ima še mnogo lepih raznovrstnih cvetlic, iz katerih bi nastal krasen, diven venec. — Slednjič je bila veseloigra v jednom dejanju »Mutee«, katero so izvajali diletantje pevskega društva »Slava«. Glumači so svoje vloge izvajali izborno. Na občeno željo je nastopil še enkrat dični mešani zbor iz Plavij, ki je zapel iz vse duše

»Jaz nisem Taljanka, pa tudi ne bom,

Sem zvesta Slavjanka in ljubim svoj dom;

Jaz nisem Germanka, pa tudi ne bom

Sem zvesta Slavjanka in ljubim svoj dom.«

To je na kratko in površno: spomina vredna slika iz Plavij. Da je tako mlado društvo moglo nastopiti prvokrat tako sijajno, v to gre čast in hvala požrtovalnosti domačinov, kakor tudi drugim odličnim osebam, katere so sè svetom in činom podpirale društvo. Omenjam le preč. g. Josipa Kompareta, dež. poslanca in dekana v Ospi; preč. g. Ant. Notarja, kapelana na Plavijah, in gg. pevo-vodje V. Pižona, J. Piciga in J. Bertoka. Poslednji je nastopil s 3 zbori.

Izborni vspeli te veselice nam je porok, da so tamošnji Slovenci zvesti sinovi matere Slave, ter da napredujejo v narodnem obziru. Upamo, da tudi odslej nobena sila ne zamori onih, katerih ni mogel zatreti niti beneški lev. Društvo »Straža« naj za vedno ostane slovanska straža in ugledala se vanje druga mlada društva. Naprej! — l.

Politični pregled.

Položaj v naši monarhiji je velerešen, ako smemo verjeti madjarskim listom. Seveda so Madjari tudi to pot dobri računarji in pritiskajo na visoke kroge s tem, da pišejo o nepreračunljivih posledicah, ako bi na Ogerskem navstala kriza. Kdo ne ume tega migljaja?! »Preprečite krizo na Ogerskem, ki je pripravljeno na vse, a preprečiti morete le s tem, ako krona odloči — v zmislu Ogrov«. Tako računajo Ogrji in bržkone ne računajo slabo. Saj že trdi neki poljski list, da je grof Thun poražen in zmaga da bode na strani Banffya. Ako pride tako, se bode tudi na dalje dobro go-dilo Madjarom na račun te polovice. Sedaj vidimo, kako grozna razdejavanja je povzročila obstrukcija, ker nas je storila nesposobne za odpor proti madjarski nenasitnosti, ker je spravila v igro najviše koristi ukupnosti le radi svojih strankarskih koristij. Obstrukciji je pritisnjen pečat izdajstva na javni blaginji te polovice države.

Pogodba z Ogersko. Pod tem naslovom je prločil slovenski poslanec Hugo vitez Berks v praški »Politiki« članek o našem gospodarskem razmerju do Ogerske. Berksova izvajanja so aktuvelne važnosti. Jedro Berksovih izvajanj je nastopno:

Podlage našemu razmerju do Ogerske so se v zadnjih 30 letih močno spremenile. Treba torej to razmerje zasnovati na novo.

Težave za obnovljenje pogodbe ne tiče toliko v prispevkih za ukupne stvari. Tu gre za 4,914.883 gld., ali k večjemu 11,325.601, katere bi morala plačati Ogerska več nego do sedaj. A kaj je to v primeri z vsem avstrijskim proračunom letnih blizo 800 milijonov? Kaj je to, ako pomislimo, da vojni minister prekorača proračun kar za 30,000.000, ki se mu pozneje dovoljujejo brez mnorega računjanja?!

Težave tiče marveč v tem, da Ogerska uživa gospodarske udobnosti na vse strani. Dežele v tej polovici morajo plačevati n. pr. više cene za pšenico, ker imamo visoko carino na pšenico iz svetovnega prometa v ta jedini namen, da more Ogerska tu prodajati svojo pšenico in svoje moke. Že ta škoda znaša za nas veliko veliko več, nego diferenca v kvoti.

Najhujša škoda za to polovico je v tem, da imamo ukupno banko. Na Ogerskem je navadna obrestna mera veliko večja, nego v Avstriji. Ker pa mora ta ukupni zavod imeti jednotno obrestno mero na obe strani, je prisiljen držati se nekako v sredini, iz česar pa sledi, da Ogerska dobiva za svoje razmere cenen, mi pa drag denar. Po tem kreditnem zavodu se ravna seveda drugi denarni zavodi. Če se torej tu obrestna mera umetno potiska na visoko, trpimo mi nepreračunljivo škodo na javni blaginji.

Zato predlaga vitez Berks gospodarsko ločenje obeh polovic. Vsaka polovica naj dobi svojo banko in svoje carinsko območje. Ker pa treba za to mnogih priprav, naj obe polovici določiti rok do leta 1903, v katerem času poteko tudi trgovinske pogodbe z drugimi državami. Dotlej naj ostane pri starem glede avstroogerske banke in glede trgovinskega in carinarskega razmerja. Pogajanja glede kvote naj se predlože obema parlamentoma. Ako se parlamenta ne bi mogla sporazumeti, pa naj krona določi kvoto za ta čas.

Vitez Berks meni, da bi Ogerska privolila v tak provizorij, a mi bi nosili dosedanja bremena z gotovo nado na zboljšanje.

Vaine vesti z Balkana. »Piceolu« brzojavljajo danes z Cetinja, da je bilo te dni tam vojaško posvetovanje, katerega so se udeležili na jedni strani vrhni poveljniki bolgarske vojske z večimi štabnimi častniki, na drugi pa vojni minister črnogorski z drugimi častniki črnogorskimi. Med Bolgarsko in Črnogoro se je sklenila formalna alijanca pod zaščito Rusije. Isti poročevalec zatrja zajedno — ne da bi se bal bakega prigovora —, da obstoji balkanska zveza, katere program obseza Bolgarsko, Črnogoro, Grško in Romunsko. Nameni tej zvezi so miroljubni; zveza da hoče braniti status quo proti morebitni ekspanzivnosti »kake velevlasti«.

Priznati treba, da vse to ni ravno neverjetno, ako pomislimo na to, kar se je godilo zadnje čase: sestanek mej črnogorskim in bolgarskim knezom v Opatiji, potovanje bolgarskega kneza v Petrograd, romunskega kralja istotja, bolgarskega kneza na Cetinje. Po sporu med knezom črnogorskim in avstrijskim ministerstvom za vnanje stvari, ter strastni polemiki po listih pa tudi ni težko uganiti, proti komu se spleta mreža na Balkanu.

Tudi v Belemgradu umejo pomen teh dogodkov in so vznemirjeni. Videči, kako se vse druge balkanske države zbirajo okolo Rusije, opazajo strahom, da so osamljeni. Opozicijski listi napadajo vlado strastno radi nje, oziroma Milanove politike. Milan pa si pomaga s tem, da daje konfiskovati liste in strogo nadzorovati brzojavke v inozemstvo, da le ne bi izvedel svet, kako stojte stvari v Srbiji.

Vse to pa mora vzbujati vso pozornost avstrijskih diplomatov. Jedno pa menda smemo konstatovati že danes, ne da bi se pregrešili proti dolžni zvestobi, to namreč, da so jo gospodje temeljito zavozili in da bi bilo lahko vse drugače prišlo potem, ko je modrost cesarja Frana Josipa tako lepo uglasila pota na sestanku v Petrogradu. Naj gledajo, kaj delajo oni, ki nosijo odgovornost!

Domače vesti.

Slovenski ne znajo! Prijatelj nam piše: Ker je moj spremljevalec na finančni oblasti (glej notico v »Edinosti« »Slovensko ne znajo«) objavil vso stvar, a je le mimogredé omenil vlog, ki sem jih podpisani uležil na c. kr. finanči, čutim se dolžnega, da stvar pojasnim nekoliko.

Pred časom sem prejel od tukajšnjega c. kr. pomorskega sodišča neki akt v pismu. Ko sem pa opazil, da je že naslov laški, sem, ne da oi bil niti odprl pismo, zapisal na zadnjo stran, da ne sprejemem, ker je pisano v jeziku, meni nerazumljivem. Pet-

krat se mi je dotično pismo doposlalo in petkrat sem je vrnil z navedeno opazko. Sedaj sem pa prejel pet »Ordine di pagamento« v laškem jeziku, kjer stoji pisano, kakor sem izvedel po drugih, da moram plačati za vsako vrnjeno pismo po 70 novč. kazni, ker da sem pisal akte brez koleka!! Torej one vloge, katerih je omenil moj prijatelj, niso kake malenkostne stvari, ampak je pet laških plačilnih nalogov, katere sem lepo vrnil c. kr. finančnim oblastnjam, da mi jih zamenijo z slovenskimi. Potem pojdemo seveda naprej (!) in kadar pridemo do cilja, Vam sporočim o vspehu.

Nasvidenje.

Ali se ne umemo?! — Pišejo nam: Koliko krat se je že pisalo in opominjalo, da naj ne bi razna slavna bratska društva napovedovala veselje po dve in celo po tri na en dan in ob enakem času. Ali vse dosedanje opominjanje je ostalo opominjanje na papirju. To smo opazili minole nedelje, ko so imela svoje veselice dve tržaški in eno okoličansko društvo ob enem. A danes sem moral zopet čitati črno na belem, da bosti prihodnjo nedeljo, dne 14. t. m., zopet dve veselici in obe v spodnji okolici, da-si je bila ena objavljena veliko pred nego poslednja. Ali se res ne umemo?! Heras.

Po tridesetih letih — premeščen! Pišejo nam: Gospod urednik! Stvar, o kateri Vam danes pišem, ni bogsigavedi kakega pomena, toda, ker lahko služi v pouk drugim, jo moram zapisati. Neki moj tovariš z Grete ima še nekaj eikorijaške bolezni na sebi. On trdi, da čim smo prišli v mesto, moramo govoriti: »Bonžorno«, kajti Lahi da nas preživljajo, za kar da jim moramo biti hvaležni!

Revež je obedoval celih 30 let v neki veži, ter je rabil hvaležno in dosledno svoj »bonžorno«, danes pa se je moral seliti, ker ga je pregnal gosp. mestni svetnik B. Le-ta se je pritožil, da ne more trpeti smrada, ki prihaja od — Škrlavih jedil! Sirota! Namesto, da bi ga povabili v prvo nadstropje za tolike eikorijaške zasluge, so ga dali izbaeniti baš oni, za katere se on trudi, na škodo narodu svojemu!

Grenko je tako plačilo, ali, ako bi ukazovali mi, bi bilo še grenkeje! Antieikorijaš.

Iz Kamnika nam pišejo: Danes je bil tukaj škof ljubljanski na svojem potovanju iz Štajerske. Bil je tukaj neoficijelno; vendar je bilo vse mesto odičeno narodnimi in cesarskimi zastavami. Prišel je sem okolo 11. ure zjutraj ter se podal naravnost v farno cerkev. Pred cerkvijo ga je pričakovala množica ljudstva iz vseh stanov ter mu je izročila v imenu šolske mladine hčerka prvega mestnega odbornika, Anica Fischerjeva, šopek cvetlic s primernim nagovorom. V cerkvi je stopil škof po blagoslovu pred oltar ter je, zahvalivši se za sprejem v živih besedah, vspodbujal narod k slogi in ljubavi, povdarjaje, da so pred Bogom vsi stanovi enaki. Prepričevalne besede so segle občinstvu do srea ter vsakdo je odšel iz cerkve s prepričanjem v srečo, da imati Kranjska in Slovenija v Ljubljani pravega apostola miru. Prišedšega iz cerkve pozdravila sta vladiko na trgu pred farno cerkvijo župan in okrajni glavar.

Ustanovna slavnost idrijskega »Sokola«. Piše se nam: Za ljudsko veselico, ki se bode vršila povodom ustanovne slavnosti »Idrijskega Sokola« dne 15. avg. pop. na travniku g. Grudna, kaže se vsestransko zanimanje. Take veselice se prirejajo lahko le po večih mestih, v nas je pa potreba za to veliko priprav in stroškov. Kaj čuda, da je zanimanje tako veliko! Saj dospe isti dan semkaj mister Mustafa s svojo svetovnoznano menažerijo, ki je obujala pred nedavnim časom občno pozornost vseh merodajnih kitajskih faktorjev, in ki dovede najlepše eksemplare živalij iz vseh delov sveta. Posrečilo se je tudi pridobiti za ta dan veličaven orijentalški panoptikum miss Brl, v katerem se bodo videli najznamenitejše stvari historično-antikvarične vrednosti in iz sedanje dobe. Ravno tam se bo nahajalo tudi strelišče na golobe, kokoši itd. Korenjaki in slabotneži bodo merili lahko svoje moči, preskrbljeno bo ne samo za plesalec, ampak tudi za plezalec itd., itd. Slavna pevška društva so nam tudi obljubila svojo pomoč, kapele bodo svirale najnovejše komade. Nikdo naj ne zamudi ogledati si te veselice že radi načina in vrste veselice same; vrhu tega je veselica točka vsporeda ustanovne slavnosti, katera naj ima namen tudi gmotno podpreti mladega »Sokola«. Kakor že poročano, je

za goste vse preskrbljeno. Na svidenje torej dne 14. in 15. avg. v Idriji.

„Bralno pevsko društvo v Lonjeru“ priredi v nedeljo dne 14. avgusta t. l. svojo prvo veselico na dvorišču »Konsumnega društva« v Lonjeru blagohotnim sodelovanjem Barkoljanskih diletantov po sledečemu razporedu: 1. A. Hribar: »Brambovska«, zbor; 2. S. Gregorčič: »Domovini«, deklamuje gč. Josipina Čokova; 3. »*«: »Na nehaju gradu«, zbor se samospévom baritona; 4. V. Lapajne: »Pred sodiščem«, šaljev prizor; 5. A. Nedved: »Pozdrav«, zbor s samospévom baritona; 6. F. S. Vilhar: »V kolo«, zbor; 7. »H. Bazowski: »Vinski brate«, šaljev nastop; 8. Ples v dvorani. Vstopnine: Na veselici za osebo 30 nvč., k plesu za moške 40 in za ženske 30 nvč. Med posamičnimi točkami in k plesu hode sviral oddelek veteranske godbe pod vodstvom F. Majeena. Polovica čistega dohodka je namenjena za uboge družine radi volilnih izgredov zaprtih okoličanov, a druga polovica v prosep pevskemu društvu.

Na obilno udeležbo uljudno vabi

Odbor.

Cena kruha. Ker je odpadel vzrok, radi katerega so oblasti določile maksimalno ceno kruhu v Trstu, je c. kr. namestništvo preklicalo svojo odredbo, s katero je bilo določilo, da se tu navadni kruh iz bele moke ne sme prodajati dražje, nego po 20 nvč.

Izpred sodišča. — Župnik Anton Uleigrai je zatožil profesorja Ariga Poderzai, ker ga je poslednji razžalil besedami »istrski divjak«. Profesor pa je zatožil župnika, njegovo mater in sestro tudi radi žaljenja časti besedami »norec in osel«.

Včeraj se je vršila razpora. Župnik je podprl svojo tožbo z dokazi, česar pa profesor ni mogel in je izpovedal, da je bil on razžaljen cela dva meseca prej, nego je uležil ovadbo, kar je prekasno po zakonu.

Razsodba: profesor plačaj 20 gl. globe!

Nesreča. Sinoči je stala 4½-letna Olga Hampel na ulici Kolonja blizu svojega stanovanja v družbi tovarišev in tovarišic. V tem je pridrvil tam mimo na kolesu neki deček. Druge deklice in dečki so se še ognili, Olga pa ni mogla več ter je bila porušena na tla in povožena. Deček je zbežal na svojem kolesu. Deklico pa so morali prenesti na zdravniško postajo, ker je bila ranjena na glavi in rokah.

Delovanje zdravniške postaje v mesecu Juliju. Zdravniki in osobje na zdravniški postaji so pomagali 832 krat in sicer 643 krat na postaji in 289 krat izven iste. Dne 11. in 18. je bilo največ slučajev, namreč 35, najmanj pa dne 5., ko je bilo samo 16 krat.

Poskus samomora. V kupeju II. razreda v poštne vlaku, ki je bil pripravljen za odhod na Dunaj sinoči ob 5. uri 25 minut, je skušal usmrtiti se 28-letni Fran Podkrajšek, bivši dijurnist južne železnice, sedaj brez službe. Ustrelil je dvakrat na-se iz samokresa. Sproveli so ga v bolnišnico. Ukljub nevarnemu stanju, v katerem se je nahajal, je vendar govoril jasno ter je izjavil, da vzrok nesrečnemu činu njegovemu je ta, da se je — naveličal živeti.

Polletjske vesti. Aretirani so bili: 36letni kmet Martin B. iz Bač pri Voloskem predsinoči ob 7. uri in pol, ker je izgnan iz Trsta; in 32letni zidar Ivan Godina iz Vrdele včeraj zjutraj ob 4.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

uri na lastnem stanovanju, ker je nevarno žugal svojemu lastnemu bratu Antonu.

Loterijske številke izrečane dne 10. t. m.:
Brno: 35, 44, 14, 51, 17.
Inomost: 75, 1, 53, 76, 52.

Koledar.

Danes v četrtek 11. avgusta: Suzana, d. m.; Tibureij, m.
Jutri v petek 12. avgusta: Klara, d.; Hilarija, m.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 37 min. Izhod ob 11. uri 12 min.
Zahod . 7. . 31 Zahod . 4. . 5 . .
Ta je 33. teden. Danes je 222. dan tega leta, imamo torej še 143 dni.

Različne vesti.

Nekoliko značilnih črtic o pok. Bismarcku.

Predsinoci so Nemei iz rajha, bivajoči v Trstu, priredili spominsko slavnost umrlemu železnemu kancelarju. Mi ne bi niti omenjali te slavnosti, da so gospoda slavili Bismarcka, ki je brezprimerno energijo — železom, mečem in brezobzirnostjo, ki osuplja — ustvaril Veliko Nemčijo in zanetil oni nemški šovinizem, ki vznemirja sedaj vse narode. Ali ker že zatrjajo, da je bil Bismarek mož, katerega smrt pomenja zgubo za vse človeštvo, treba že, da ponatisnemo tu na kratko, kako sodi o pokojniku poznani Nemei Lothar Busch.

Busch pravi o Bismarcku:
Cinizem tega nasilnika, radi katerega je na tisoče ljudi zgrubilo svoje življenje, nadkriljuje vse. V Commercyu, na Francoskem, došla je k njemu neka žena, jokaje prosiča milosti za svojega moža, katerega so Nemei ujeli kakor ogleduha. Bismarek jo je poslušal ter se delal kakor da je mehkega srea, a ko je žena zaključila, je rekel Bismarek blagim glasom: »No, moja draga, bodite brez skrbi, vašega moža k večjemu da — obesijo!«

Na vest, da je Garibaldi s 13.000 dobrovoljci zajet, je vprašal Bismarek: »Zakaj se niso postreljali?«

Zapovednik Pariza, general Trochu, je prosil za dvadnevno premirje, da se pokopljejo padli. Bismarek pa je odgovoril: »Tega se ne sme dovoliti, saj mrtveci leže istotako dobro na zemlji, kakor pod zemljo!«

Jules Faure je tožil knezu Bismarcku, da Prusi streljajo na bolnike in slepe. Bismarek pa je odgovoril: »Ne umem vas, kako morete tožiti. Vi ste še veliko slabši. Vi streljate na močne in zdrave ljudi.«

O naskoku na Tours je general Voigts-Rhetz zaustavil bombardovanje, čim se je na gradu razobesila bela zastava. Bismarek pa je rekel: »To ni bilo prav. Jaz bi metal granate v mesto, dokler bi mi ne poslali 400 porokov. Mi se moramo vojskovati tako, da se prebivalstvo zemlje nauči spoštovati vojno.«

Ko Pariz še ni bil vzet po osmem dnevu obleganja, je menil Bismarek, da bi morali njemu izročiti poveljstvo. On bi vedel le za jedno samo komando: Požigajte! O tej priliki se je Bismarek — tako pripoveduje Busch — rogal onim, ki so hoteli priznati spomenikom in znanstvenim poslopjem.

Evo vam, to je Bismarekova prav! Sedaj pa pa sodite sami, kolikega »velikega duha« je bilo v Bismarcku, onega človeškega duha, radi katerega je n. pr. ves svet oboževal pokojnega Gladstona!! Bismarek je bil res »velik Nemei«, ali — blag človek ni bil. Punetum. Na tem ne spremene ničesar vse spominske slavnosti.

Tipičen slučaj. Pred par dnevi smo naveli v tem listu pod gorenjim naslovom, kako so nemški listi nesramno izrabili slučajni napad na nekega Nemea nekje na Moravskem za obrekovanje naroda češkega. Povedali smo, kako da je pojasnila celó vladna »Wiener Abendpost« na podlagi avtentičnih obveščenj, da ta napad ni nikakor izviril iz narodne mrznje, ampak da je bil to čim gole osebné maščevalnosti. Toda motil bi se, kdor bi menil, da je to pojasnilo zajezilo pot nemškemu obrekovanju. Ne, zagnali so se tudi na »Wiener Abendpost«, dolže jo strankarstva na korist Čehom (a Bog je priča in vsakdanja skušnja, da je to obdolženje tako neopravičeno, da le malo takih!) in so — obrekovali dalje.

Sedaj se »Wiener Abendpost« povrača k temu dogodku ter podaja nekoliko podrobnosti o napadaleci. Napadaleci, ki so ranili trgovca Pietscha — ne Pitzu, kakor smo javili v prvič — se imenujejo Löffler, oče in dva sinova. Ta priimek

ne zveni baš po češki. V družbi žnjimi je bilo par težakov, a vsi skupaj so od nekdanj na najslabšem glasu. Njih jeza proti Pietschu je bila že stara; najnaravnejša jeza je to: Pietsch je bil nekdanj gozdar, a njegovi sedanji napadaleci so — lovei-tatje.

Stara jeza Löfflerjev proti Pietschu je dobila nedavno temu novega netiva, s tem, da je Pietsch, kakor občinski odbornik, dal pokončati Löfflerjevega psa v zmislu predpisov za pasji kontumac.

Na podlagi tu povedanega — in zatrditvi, da se Löfflerji niso nikdar brigali za narodna ali politična vprašanja —, povdarja »Wiener Abendpost« še enkrat, da oni napad na Pietscha nimalo ni izviril iz narodnih vzrokov, ampak je bil le pojav jeze zlih ljudi proti vsakomur, ki jim gleda na prste.

Mi smo se še enkrat spomnili tega dogodka, ker je zares tipičen, ker moramo tudi mi malone sleherni dan beležiti sličnih slučajev, ko nas nasprotniki obrekujejo na slične načine.

Zadnje vesti.

Volosko 11. Danes so se pričele občinske volitve s III. razredom. Predpoludne je došlo naših 80. Protivniki še niso pristopili.

Dunaj 11. Njegovo Veličanstvo je imenovalo višega finančnega svetnika na centralnem vodstvu zemljeknjižnega katastra, dra. Vladimírja Globočnika pl. Sorodolskega, sekejskim svetnikom v finančnem ministerstvu.

Dunaj 11. Danes je bilo v palači ministerstva za notranje stvari ministersko posvetovanje pod predsedništvom grofa Thuna.

Baron Banffy pojde te dni v Isl pred cesarja. Mimogrede se ustavi tudi na Dunaju za jeden dan.

Reka 11. Govori se, da pride semkaj na daljše bivanje knez Herbert Bismarek z družino.

Pariz 11. »Figaro« je izvedel, da se tožbi Kristijana Esterhazyja proti majorju Esterhazyju ne ugodí.

Kanea 11. Predpoludne so prevzeli Francozi poveljstvo na mestom Kaneja.

Zagreb 11. V palači vseučilišča se je dogodila strašna nesreča. Pedel Duma se je v svojih svobodnih urah bavil prirejanjem umetnih in bengaličnih ognjev. Danes jutraj, ko je bila družina še v postelji, so se razstreljive tvarine, ki so bile v sobi, užgale, provzročivši strašno eksplozijo. Vse je strto na kosce. Duma, njegova hči in žena so močno ranjeni, meso je kar viselo od njih. Rečena

hči je zgrubila obe očesi. Druga dva otroka stamanje ranjena.

London 11. Reuterjeva pisarna javlja: Amerikani niso zadovoljni z vedenjem vodje ustašev na Filipinih, Aguinaldoa, čegar upliv na domačine pojema.

Gibraltar 11. V San Jose, pokrajina Kadiks v južni Španiji, nameščeni vojaki, so dobili povelje, naj bodo pripravljeni na odhod na Filipine.

Santiago de Cuba 11. Parnik »Alicante« je odšel s 1000 Španci, nezmoznimi za službo. Parnik »Isla de Luzon« ima vsprejeti 2000 mož.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 8:38 do 8:40. Pšenica za september 8:31 do 8:32. Rž za september 6:56 do 6:58. Koruza za maj 1899. 4:15 do 4:17. Koruza za avgust 1898. 4:82 do 4:83. Oves za spomlad ——. Oves za september 5:37 do 5:39. Koruza: 5— do 5:10.

Pšenica: ponudbe srednje. Povpraševanja dobra. — Prodaja 18000 met. stot. Vreme: dež.

Hamburg. Santos good average za september 31—, za december 31:50, za marec 32— za maj 32:25.

Havre. Kava Santos good average za avgust 38—, za december 38:25 frankov za 50 kg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88%. Rendement franco Aussig. Mirno. Takoj —— do ——. Oktober-december —— do ——.

Dunajska borza 11. avgusta 1898.

	danes	čeraj
Državní dolg v papirju	101:80	101:75
„ „ v srebru	101:60	101:60
Avstrijska renta v zlatu	121:65	121:65
„ „ v kronah	101:20	101:35
Kreditne akcije	362:65	362:25
London 10 Lár	120—	120—
20 mark	11:75	11:75 ₁
Napoleoni	9:53	9:52
100 ital. lir	44:20	44:30

Hotel Volpich
„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST
Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtiljeju
„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimle in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Zahvala.

Podpisana družina se zahvaljuje iskreno prečastiti duhovščini in vsem onim, ki so našega nepozabnega očeta, soproga in tasta

Valentina Gasperčiča

spremili k zadnjemu počitku ali nam kakor si bode izrazili svoje sočutje. — Bog poplačaj!

Sv. Ivan pri Trstu, dne 11. avgusta 1898.

Žalujoča rodbina Gasperčič.

Gostilna J. Peternel na Bledu.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu svojo gostilno, v kateri se dobiva **izvrstno dolenjsko in istrijansko vino, Koslerjevo marčno pivo, gorka in mrzla jedila in sobe za prenočišče.**

S poštovanjem

J. Peternel,
gostilničar.